

Żądania wnoszącego odwołanie

W odwołaniu Csanád Szegedi wnosi do Trybunału:

1. Jeżeli chodzi o pierwszy zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o zmianę wyroku Sądu, uznanie skargi i stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 30 listopada 2017 r. oraz noty debetowej nr 2017-1635 sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego i generalnej dyrekcji ds. finansów.
2. Jeżeli chodzi o drugi zarzut, dotyczący wysokości kwoty dochodzonej z tytułu zatrudnienia Lászla Tibora Erdélyiego i Dr Józsefa Virága jako akredytowanych asystentów parlamentarnych, o uchylenie wyroku Sądu i o przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie swojego odwołania wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty:

Zarzut pierwszy

Naruszenie w postępowaniu w sprawie odzyskania przed sekretarzem generalnym Parlamentu Europejskiego prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej), oraz składających się na nie uprawnień (zasady kontradyktoryjnego postępowania, zasady równości broni oraz zasady prawa do obrony) w zakresie w jakim wnoszący odwołanie nie miał dostępu do sprawozdania OLAF, na którym oparła się decyzja, oraz do dowodów, na których opierało się owo sprawozdanie. Nie mógł on wykonać prawa do wcześniejszego wysłuchania sprzecznie z postanowieniami decyzji Prezydium Parlamentu Europejskiego nr 2009/C 159/01 dotyczącej przepisów wykonawczych do statutu posła do Parlamentu Europejskiego (zwanych dalej „przepisami wykonawczymi”). Sąd w pkt 44 wyroku naruszył prawo powołując się na art. 11 ust. 4 rozporządzenia nr 883/2013, ponieważ wspomniany artykuł nie reguluje postępowania w sprawie zwrotu przed sekretarzem generalnym, lecz postępowanie przed OLAF. W tym kontekście w pkt 45 wyroku Sąd błędnie zastosował orzecznictwo wynikające z pkt 35 wyroku IMG/Komisja. W pkt 48 wyroku Sąd dokonał wykładni contra legem art. 68 ust. 2 przepisów wykonawczych, zrównując prawo do przedstawienia uwag z prawem do bycia wysłuchanym. W pkt 51 wyroku Sąd dokonał również błędnej wykładni art. 68 przepisów wykonawczych regulujących postępowanie w sprawie odzyskania w zakresie, w jakim właściwy przepis nie ustanawia wobec wnoszącego odwołanie ani praw ani zobowiązań w odniesieniu do przedstawienia dowodów w postępowaniu przed sekretarzem generalnym.

Zarzut drugi

Naruszenie prawa do rzetelnego procesu (art. 6 ust. 1 EKPC i art. 47 akapit drugi Karty praw podstawowych Unii Europejskiej) w postępowaniu przed Sędem w zakresie, w jakim bez żadnego uzasadnienia co do istoty nie dopuszczono dowodu z zeznań świadka Dr Józsefa Virága i Lászla Tibora Erdélyiego. Postanowienie Sądu o niedopuszczeniu dowodu pozbawiło wnoszącego odwołanie możliwości obrony co do istoty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen (Szwecja) w dniu 27 sierpnia 2019 r. – BY/CX

(Sprawa C-637/19)

(2019/C 372/21)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Svea Hovrätt – Patent- och marknadsöverdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: BY

Druga strona postępowania: CX

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy pojęcie „publiczny” użyte w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1 dyrektywy 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym⁽¹⁾ ma jednolite znaczenie?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi twierdzącej – czy należy uznać, że sąd jest objęty zakresem pojęcia „publiczny” w rozumieniu tych przepisów?
- 3) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej:
 - a) Czy w sytuacji udostępniania chronionego utworu sądowi może on być objęty zakresem pojęcia „publiczny”?
 - b) Czy w sytuacji rozpowszechniania chronionego utworu w sądzie może on być objęty zakresem pojęcia „publiczny”?
- 4) Czy na ocenę kwestii tego, czy przedłożenie chronionego utworu sądowi stanowi „publiczne udostępnianie” lub „publiczne rozpowszechnianie”, ma wpływ fakt, że prawo krajowe przewiduje ogólną zasadę dostępu do dokumentów publicznych, zgodnie z którą każdy może na wniosek uzyskać dostęp do dokumentów procesowych przedłożonych sądowi, chyba że zawierają one informacje poufne?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 167, s. 10.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-373/15, Ja zum Nürburgring eV/Komisja Europejska, wniesione w dniu 30 sierpnia 2019 r. przez Ja zum Nürburgring eV

(Sprawa C-647/19 P)

(2019/C 372/22)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Ja zum Nürburgring eV (przedstawiciele: Prof. Dr. D. Frey i Dr. M. Rudolph, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

1. Uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 19 czerwca 2019 r. w sprawie T-373/15.
2. Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 3634 wersja ostateczna z dnia 1 października 2014 r. w zakresie, w jakim stwierdza ona:
 - a) że nabywcy aktywów zbytych w drodze procedury przetargowej, capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH oraz jej spółki zależne, nie dotyczy ewentualne żądanie zwrotu pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym; oraz
 - b) że sprzedaż aktywów Nürburgring GmbH, Motorsport Resort Nürburgring GmbH oraz Congress- und Motorsport Hotel Nürburgring GmbH nie stanowiła pomocy państwa na rzecz capricorn Nürburgring Besitzgesellschaft GmbH lub jej spółek zależnych.